

3.3.4 מימון מוסדות ושירותים

המימון ניתן למוסדות ולשירותים של רווחת הילדים והנוער במסגרת (ספר 8 של הקוד החברתי):

- תמיכה (סעיף 74 בספר החוקים הסוציאלי השמיני)
- מימון מבוסס עלות במסגרת "משולש היחסים" על פי דיני רווחת הנוער (סעיף 78 א ואילך, ובמידה ורלוונטי, סעיף 77 בחוק)
- הסדרי מימון דו-צדדיים בין גופי רווחה ציבוריים ועצמאיים (סעיף 77 וסעיף 36 א בחוק)
- הסדרים מיוחדים למימון מעונות יום לילדים (סעיף 74 א בחוק)

3.3.4 מימון מוסדות ושירותים

ב-30 השנים שחלפו מאז שאומץ חוק שירותי הרווחה לילדים ונוער משנת 1989 (Kinder- und Jugendhilfegesetz), הוראות של ספר החוקים הסוציאלי השמיני (SGB VIII) בדבר מימון המוסדות והשירותים של רווחת הילדים והנוער הורחבו באופן משמעותי. עם זאת, נותרה הבחנה בסיסית בין:

- מימון תשתיות באמצעות מתן תמיכה לגופים עצמאיים לרווחת הנוער (סעיף 74 בחוק) לבין;
- מימון כספי מבוסס עלות למוסדות ולשירותים האמבולטוריים של רווחת הילדים והנוער (סעיף 78 ואילך וסעיף 77 בחוק).

לאורך ההיסטוריה של שירותי הרווחה לילדים ונוער, מימון המוסדות והשירותים המופעלים על ידי גופים עצמאיים הגיע בעיקר באמצעות כלי המימון "תמיכה" או "מעמקים". גופי הרווחה העצמאיים חופשיים להחליט "לפי שיקול דעתם על סוג וגובה המימון במסגרת התקציב העומד לרשותם". אחד מהתנאים לקבלת מימון הוא "השתתפות עצמית בגובה סביר" מצד הגוף מקבל התמיכה, שבקביעתה יש לקחת בחשבון "הבדלים כפוח הכלכלי ובנסיבות אחרות" (סעיף 74 בחוק). לדוגמה, מעונות יום לילדים המופעלים על ידי יוזמות הורים ישלמו השתתפות עצמית נמוכה יותר מאשר מוסדות המופעלים על ידי ארגונים כספיים, שעומדים לרשותם תשלומים כמו מיס כנסייה ומשאבים אחרים.

החשיבות של **מימון מבוסס עלות** עלתה עם הרחבת הזכות החוקית הסובייקטיבית של הזכאים לקבלת שירותי רווחה, בפרט בתחום התמיכה החינוכית, מעונות היום והמשפחתונים. בתחילה, המימון ניתן על בסיס סעיף 77 בחוק ("הסכמים בדבר גובה העלויות"). מימון מבוסס עלות הוא כלי מימון שירותים הניתנים לזכאים על ידי גופים המפעילים מסגרות ומעניקים שירותים.

מאז 1999, סעיפים 78 א עד 78 ז לחוק כללו הסדרי מימון שונים לשירותים אמבולטוריים או במסגרות, לתשלום הוצאות והבטחת האיכות. למוסדות שחתמו על הסכמים עם לשכת הסעד המוסמכת עומדת הזכות לתבוע בחזרה את ההוצאות ששילמו בהקשר למימוש השירותים על ידי הזכאים. זהו **משולש היחסים** על פי דיני הרווחה לנוער (ראו שקופית 3.3.5) (2021 הוגבל היקפם של ההסדרים בסעיף 77 בחוק וכיום הם כוללים רק "הסכמים בדבר החרד הוצאות ופיתוח האיכות של שירותים אמבולטוריים").

ביחס לשירותים שאינם אמבולטוריים, הגופים הציבוריים והעצמאיים של רווחת הילדים והנוער יכולים להתקשר ביחסים חוזיים דו-צדדיים במסגרת הסכמים בהתאם לסעיף 77 ו/או סעיף 36 בחוק, כדי להבטיח את את הרף הנמוך ביותר לקבלת התמיכה, הזכאים יכולים לממש חלק מהשירותים האמבולטוריים במישרין ללא צורך במעורבות של לשכת הרווחה לנוער (לדוגמה, מרכזים לייעוץ חינוכי, יעוץ להורים ביולוגיים והורים אומנים).

ברמה הפדרלית, הזכות החוקית למתן תמיכה לילדים במעונות יום ובמשפחתונים הורחבה משמעותית בשנים האחרונות. חרף העובדה שעמד על הפרק המעבר ממתן תמיכה למימון מבוסס עלות, כמה מדינות פדרליות שלהן תשתית בלתי מפותחת של מעונות יום התנגדו נחרצות להחלף. כתוצאה מכך, ב-2005 נקבע בסעיף 74 בחוק מתן **קדימות לדיני המדינות הפדרליות**: "המימון למעונות יום לילדים יוסדר בדיני המדינות הפדרליות".

בכל הנוגע "לרף הנמוך למימוש ישיר של סיוע אמבולטורי, ובפרט יעוץ להורים", סעיף 36 א בחוק מכיל הסדר מיוחד שמחייב את גופי הרווחה הציבוריים "לחתום על הסכמים עם ספקי השירותים כדי להסדיר את התנאים ואופי השירותים שניתנו ואת החרד העלויות".

לקריאה נוספת